

OD REDAKCJI

Sztuka wobec świata. Dziedziny i granice

Wstępny projekt prezentowanego, monograficznego numeru „Estetyki i Krytyki”, któremu patronowały prof. Anna Zeidler Janiszewska i dr Elżbieta Gieysztor-Miłobędzka, przewidywał zainteresowanie się problemem relacji pomiędzy różnymi dziedzinami sztuki ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na owe relacje dominacji we współczesnej twórczości instalacji i Nowych Mediów, a także perspektywy komunikacyjnej i analizującej problematykę percepcji w nauce o sztuce. Wyzwaniem miało się stać rozważenie owej perspektywy, często identyfikowanej z postmodernizmem, w zestawieniu z ujęciem fenomenologicznym, które problematyce percepcji zawsze poświęcało zasadniczą uwagę.

Zaproszonym autorom pozostawiono jednak duże pole swobody w wyborze tematu rozważań, dlatego projekt ewoluował. Jego obecny kształt można zatytułować *Sztuka wobec świata. Dziedziny i granice*. Obok bowiem tekstów analizujących tradycyjną problematykę relacji pomiędzy różnymi obszarami artystycznego wysiłku czy rozważających współczesną zasadność klasyfikowania i przywoływania idei syntezy sztuk, kwestia granic traktowana jest także w odniesieniu do ról artysty i odbiorcy, czy samego dzieła i jego struktury, a także możliwości poznawczych, jakie daje sztuka, oraz generalnie stosunku sztuka – świat. Oznacza to oczywiście, że zagadnienie syntezy, ogarniającej więcej niż kulturowy synkretyzm, a także kwestia roli doświadczenia powracają tu na wiele sposobów w różnych artykułach.

Wydaje się jednak, że wyjątkowy w przypadku „Estetyki i Krytyki” podział na rozdziały: *Przeciw ograniczeniu*, *Dziedziny i klasyfikacje dziś*, *Wobec świata* i *Granice poznania* daje się uzasadnić, a także pozwala wskazać na cechującą prezentowane teksty oryginalność i wyjątkowość ujęcia powszechnie znanej problematyki.

Rafał Solewski